

EL VINE PE NORI! ...

de Aurel P. Micurescu

(continuare din numărul trecut)

Isus deține cheile morții și a locuinței morților

Ioan spune că grandoarea, înfățișarea impunătoare a Domnului a avut un efect deosebit asupra Lui. Versetul 17 spune: “*Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort*”. Ioan L-a cunoscut pe Domnul Isus personal și și-a pus capul pe pieptul Domnului la Cina cea de taină; L-a văzut pe Domnul imediat după înviere, dar nu în acest trup glorificat pe care l-a primit după ce s-a înălțat în slavă. Când Ioan a căzut jos ca mort, Cel ce avea în mâna dreaptă mesajul pentru biserici, adică autoritate, putere deplină și-a pus mâna sa mângâitoare peste Ioan și i-a zis:”*Nu te teme*”.

Atunci când citești despre judecata care vine, despre urgiile care vor veni pe pământ, dar îl ai pe Isus ca mântuitor personal, El își întinde mâna peste tine și îți spune și ție: “Nu te teme”. Domnul îi enumeră lui Ioan motivele pentru care să nu se teamă. “*Eu sunt cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților*”. Cu alte cuvinte, El deține viitorul. După concepția rabinică, locuința morților era împărțită în două. Partea inferioară era denumită **sheol**, în ebraică sau **hades** în limba greacă. Partea superioară era denumită paradis sau rai. Apostolul Petru scrie în 1 Petru 3: 18-20 că: “*El a fost omorât în trup, dar a înviat în duh în care s-a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare, care fuseseră răzvrătite o dată când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe când se făcea corabia, în care au fost scăpate prin apă un număr mic de suflete și anume opt*”

Fiul omului a fost mort dar acum este viu în vecii vecilor. El este Domn. În curând, El va veni. Ești gata să te întâlnești cu El? Ți-ai predat viața Lui? Biblia spune că timpul s-a scurtat. Isus este aproape, este chiar la ușă, nu mai amâna, pregătește-te să te întâlnești cu El.

Aș dori ca fiecare dintre noi să ne cercetăm și să vedem care sunt relațiile noastre cu Isus Hristos cel înviat, care atunci când vorbește, morții înviază. La mormântul lui Lazăr, El a spus: “*Lazăre, vino afară*” și la chemarea Lui, Lazăr a ieșit afară din mormânt. Isus putea să învieze toți morții, dar nu a fost timpul pentru aceasta. În primele trei capitole se repetă fraza: “*Cine are urechi să asculte ce zice Bisericilor Duhul*”. Fie ca noi să înțelegem și să ascultăm bine ce ne vorbește astăzi Duhul.

BISERICA FĂRĂ DRAGOSTE

Scrisoarea adresată Bisericii din Efes

Apocalipsa 2:1-7

Conținutul general al celor șapte scrisori.

În capitolul 1 Ioan descrie lucrurile pe care le-a văzut. În capitolele 2 și 3 sunt descoperite lucrurile la timpul prezent, mesajele Domnului adresate celor șapte Biserici, care conțin îndemnuri și muștrări pentru cele șapte biserici și noi trebuie să le studiem pentru că ele sunt importante și pentru Biserica de azi. Aceste scrisori au fost adresate celor șapte biserici care au existat în Asia Mică și ele sunt enumerate în Apocalipsa 1:17: Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea. Sunt anumite îndemnuri și muștrări care sunt asemănătoare în toate cele șapte scrisori. De exemplu, fiecare începe cu cuvintele: “*Știu faptele tale*”. Deasemeni, fiecare scrisoare are o promisiune specială “*Celui ce va birui*”. Totodată, trebuie să înțelegem cele șapte scrisori cu aplicația personală în viața noastră, a fiecărui credincios în parte. În cele șapte scrisori găsim șapte feluri de credincioși, care vin la biserică, de-a lungul veacurilor. În fiecare biserică, de-a lungul anilor întotdeauna au fost creștini ca și cei din Efes, Laodicea sau Filadelfia, și dacă studiem în profunzime vom observa și identifica credincioșii din Biserica locală cu cei din cele șapte biserici.

Studiul celor șapte biserici ne descoperă starea bisericii locale în fața lui Dumnezeu. Pe Dumnezeu nu-l interesează atât de mult darea de seamă, problemele administrative, dacă avem clădire proprie a bisericii sau nu, dacă avem cor sau orchestră, ci ceea ce este în inima noastră.

Mulți teologi cred că cele șapte biserici, din capitolul 2 și 3 reprezintă evoluția cronologică a bisericii din punct de vedere spiritual: de exemplu Biserica din Efes este perioada caracteristică a bisericii apostolice din primul secol, iar Biserica din Laodicea este ultima biserică care va fi pe scenă înainte de venirea Domnului. Așa că fiecare biserică, începând cu Efes și până în Laodicea reprezintă o anumită epocă din viața bisericii universale de-a lungul veacurilor.

Destinația scrisorii.

Versetul 1 spune: “*Îngerului bisericii din Efes scrie-i: “Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă, și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, că nu poți suferi pe cei răi, că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt și i-ai găsit mincinoși”*”

Atunci când a fost scrisă cartea Apocalipsa, Efes a fost unul din cele mai importante orașe din provincia romană a Asiei, era centrul religios și cultural al întregii lumi. Era un oraș cosmopolit cu bogați și săraci, era locuit de meseriași și comercianți. În acest oraș a fost marele templu al zeiței Diana, considerat unul dintre cele șapte minuni ale lumii antice. Acest templu a fost construit în întregime din marmură de calitate din Persia. A avut o lungime de 129 metri (425 feet) și lățime de 81 metri (265 feet), 130 de coloane sculptate înalte de 18 metri (60 feet) care înconjurau templul. Treizeci și șapte din aceste coloane erau încrustate cu lucrări din aur. Deasemeni, în templu era un mare teatru. Istoricii spun că teatrul avea 24,000 de locuri, fiind un adăpost pentru criminali, Efesul fiind un mare centru păgân al

lumii antice. Templul Dianei mai adăpostea și banca Asiei și era locul unde se depuneau mari sume de bani. Tot în acest templu se afla o mare galerie de artă, care adăpostea printre altele și portretul lui Alexandru cel Mare. Deasemeni, în templu era o mare cortină stacojie, iar dincolo de această cortină, era statuia zeiței Diana, care era simbolul fertilității. Diana era împodobită cu sâni peste tot, având un baston într-o mână și o furcă în cealaltă mână, simbolizând o putere supranaturală. Orașul se îmbogățea prin confecționarea și vânzarea statuierelor cu zeița Diana. Aici păgânismul era puternic, Efesul era centrul oricărei religii păgâne a timpului. În acest mediu corupt, apostolul Pavel s-a dus să stabilească o biserică. El a vizitat acest oraș, în drumul său dinspre Corint spre Ierusalim în a doua sa călătorie misionară.

În a treia călătorie misionară din Faptele Apostolilor, la capitolul 19 ne este descris cum Pavel a predicat acolo Cuvântul lui Dumnezeu și cum iudeii și grecii au avut ocazia de a auzi Cuvântul. Tot în acest capitol este descrisă răscoala argintarului Dimitrie, care făcea statuete cu chipul zeiței Diana și și-a simțit în pericol câștigul, deoarece Pavel a predicat împotriva zeilor făcuți de mâini, ca nefiind dumnezei. El a stârnit o mare mulțime, care s-au dus în teatrul despre care am amintit anterior și timp de două ore a strigat *“Mare este Diana Efesenilor”*. Deci ne putem imagina cât de fanatici erau locuitorii Efesului pentru zeița Diana. Apostolul Pavel adresează una din epistolele sale efesenilor.

După ce Pavel și-a sfârșit misiunea în Efes, el a trimis pe Timotei ca pastor al acestei biserici și atunci când el a scris cele două scrisori lui Timotei, acesta era pastorul bisericii din Efes. Când Timotei și-a sfârșit slujba acolo, probabil că Ioan apostolul, a cărui carte o studiem era pastor în Efes. Efesul era cel mai apropiat oraș de insula Patmos. Ioan a fost arestat, când locuia în Efes și exilat în Patmos. Când Ioan începe să descrie Biserica din Efes, Domnul îi dă o descriere a lui însuși. Isus este înfățișat în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, luând unul din aspectele vieții sale studiate de noi în capitolul 1 și aplicându-l nevoilor fiecărei biserici. De exemplu, în Apocalipsa 2:8 Domnul se adresează bisericii din Smirna: *“Iată ce zice Cel dintâi și Cel de pe urmă, care a murit și a înviat.”* Domnul i se adresează acestei biserici în felul acesta, pentru că era cel mai mare adevăr necesar pentru această biserică, ca să fie întărită deoarece era persecutată și trecea prin mari suferințe.

Cei din Smirna trebuiau să înțeleagă că în orice împrejurare, ori cât ar fi de grea, chiar și moartea, Isus este în controlul tuturor lucrurilor. Bisericii din Pergam, din Apocalipsa 2:12 Isus se prezintă ca Unul care are sabia cu două tăișuri, iar bisericii din Tiatira, din Apocalipsa 2:18, Isus se prezintă ca și Cel care are ochii ca para focului și picioarele ca arama aprinsă. Aceasta ne spune nouă că Isus este totul. El este la dispoziția noastră pentru a ne ajuta în orice nevoie. În capitolul 2 Isus este portretizat bisericii din Efes ca Unul care ține în mâna dreaptă cele șapte stele, care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur. Cuvântul **kraton** din limba greacă înseamnă a ține cu putere. Rădăcina cuvântului este **krat**, care se află și-n cuvintele **demokratia**, (puterea este în mâinile poporului) și **pantokrator** (atotputernic).

Cu alte cuvinte Domnul spune bisericii din Efes că indiferent de problemele și greutățile prin care trece, Biserica este ținută cu putere în mâna Judecătorului suprem.

(VA URMA)